

tjener paa et Skib, men kun gjør Tjeneste som Matros, fordi han ikke har kunnet faae Hære som Styrmand, vilde jeg ansee det for ønskeligt, hvis han, naar han senere kunde faae en Tjeneste som Styrmand, da kunde faae Tilladelse til at forlade Skibet, naar han satte en anden Mand i Stedet eller godtgjorde den for-tjente Hære, dog ikke for længere Tid end 6 Maaneder. Sa, det turde maaskee være rigtigt, at det tillodes Enhver paa disse Betingelser at forlade Skibet, men i alt Fald bør dette vistnok tillades Styrmand, som ikke kunne faae Tjeneste i denne Egenstabs, men nødes til at tage Tjeneste som Matros. Jeg har endnu en kort Bemærkning at gjøre angaaende den Myndighed, som Lovforslaget vil have lagt i de danske Consulers Hænder; der er paa en Maade tillagt disse Consuler Dømmemyndighed. Det forekommer mig imidlertid ikke at være heldigt, at, naar der opstaaer Strid imellem en Skipper og Folkene, skulle Consulerne i Ublandet kunne afgjøre denne Sag. Jeg anseer det overhovedet for tvivlsomt, om det er nødvendigt at have saa mange danske Consuler i Ublandet, og om den Nytte, de i enkelte Tilfælde kunne gjøre, staaer i et passende Forhold til de Udgifter, som de i det Hele foranledige for Skibsførerne. At lægge en saadan Myndighed i deres Hænder, forekommer mig, som sagt, at være temmelig uheldigt; der maatte i alt Fald da gives en Bestemmelse om, at Ingen kunde udnævnes til Consul, medmindre han var dansk af Fødsel; thi i den sidste Tid har man paa en af de vigtigste Pladser, hvor Consulatet har en temmelig stor Betydning, fortrukket en Fremmed til Consul, uagtet der paa Stedet var, saavidt jeg veed, 30 eller 40 Danske, som der vare etablerede. Jeg troer, som sagt, at det er meget tvivlsomt, om en saadan Myndighed bør nedlægges i Consulernes Hænder.

Woller: Det forekommer mig i det Hele taget, at de i dette Lovforslag indeholdte Bestemmelser ere hensigtsmæssige og tidsvarende, og at det fortjener megen Anerkjendelse, at de ere fremkomne, saa at der kan blive raadet Bod paa den tidligere mangelfulde Tilstand. Naar jeg saaledes siger, at Lovforslaget i sin

Heelhed baade er hensigtsmæssigt og tidsvarende gjælder dette dog kun med nogle Undtagelser. Uagtet Landstinget har foretaget adskillige Endringer, troer jeg dog, der endnu er flere Bestemmelser, der ere saa upraktiske, at man maatte ønske, at de bleve forandrede; men da de kun ere mindre væsentlige og allerede berørte af det ærede Medlem for Kjøbenhavn's Ode Valgkreds (Tuzen), skal jeg ikke videre opholde mig ved disse, men kun i saa Henseende udtale, at jeg vilde ansee det for ønskeligt, at der samtidig med denne Lov tillige var bleven forelagt et Reglement for Forpleiningen ombord i Handelsflåde. Man vil vistnok indrømme, at det nuværende er saa forældet og uhensigtsmæssigt, at man nok kunde trænge til, en forbedret Udgave deraf; men da jeg antager at den høitærede Minister har til Hensigt at faae et saadant Forpleiningsreglement udarbejdet, skal jeg ogsaa forlade dette Punkt og gaae over til, hvad jeg nærmest vilde tale om, nemlig § 6, der angaaer Maaden, paa hvilken Skipperne skulle anvende den dem tillagte Ret til at tildele legemlige Nærselver til unge Mennesker under 18 Aar. Jeg troer, at de, der kjende de factiske Forhold ombord i Handelsflåde, ville indrømme, at § 6 er saa upraktisk og uhensigtsmæssig, at man maa betragte denne Bestemmelse som alt Andet end heldigt, uagtet jeg skal indrømme, at den tildeels hemmer Misbrugen af den store Straffemyndighed, der er Skipperen tillagt. Jeg maa i saa Henseende foretrække Landstingets Affattelse af § 6, der ganske anderledes klart og tyndig behandler dette Punkt end Regjeringsudkastets. Da et æret Medlem har oplæst denne Paragraph, behøver jeg vel ikke at gjøre det; den angaaer Skipperens Myndighed til at tildele det unge Skibsmandskab Straf af Tæmp fra 5—20 Slag, og dette kan han gjøre, „naar han dertil finder Anledning“. Naar jeg sagde, at jeg foretrak Landstingets Affattelse af § 6 for Regjeringens § 6, maa jeg rigtignok dertil bemærke, at det kun er med Hensyn til Formen, thi i Realiteten er jeg afgjort imod dem begge, da jeg nemlig troer, at Slag og Prygl kun bør anvendes imod Dyr og ikke imod Mennesker, og allermindst for disciplinaire Forseelser. En saadan Straf nedbryder Menneskets